

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Obo/32/2016
Identifikačné číslo spisu:	7004899726
Dátum vydania rozhodnutia:	29.11.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Darina Ličková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:7004899726.4

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dariny Ličkovej a členiek senátu JUDr. Anny Markovej a JUDr. Lenky Praženkovej, v právnej veci žalobcu: ZACHEM, a.s., Strážske, so sídlom Námestie osloboditeľov 70, 071 01 Michalovce, IČO: 31 730 191, právne zastúpený advokátkou Mgr. Zuzanou Bďžochovou, so sídlom Mickiewiczova 6, 811 07 Bratislava, proti žalovanému: Chemko, a.s. Strážske v likvidácii, so sídlom Moskovská 13, 811 08 Bratislava, IČO: 31 724 582, právne zastúpený Advokát Pirč, s.r.o., so sídlom Kpt. Nálepku 17, 040 01 Košice, o určenie neplatnosti uznesení valného zhromaždenia žalovaného konaného dňa 11. júna 2004, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 03. augusta 2016, č. k. 5Cbs/14/2004-533, takto

rozhodol:

- I. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Košiciach z 03. augusta 2016, č. k. 5Cbs/14/2004-533 **p o t v r d z u j e** .
II. Žalovaný **m á n á r o k** na náhradu trov konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Košiciach uznesením z 3. augusta 2016, č. k. 5Cbs/14/2004-533, konanie zastavil. Stranám sporu náhradu trov konania nepriznal.
2. V odôvodnení uznesenia súd uviedol, že žalobca navrhol, aby súd určil, že všetky uznesenia 1 až 8 riadneho valného zhromaždenia žalovaného prijaté na riadnom valnom zhromaždení žalovaného dňa 11. 06. 2004, zaznamenané v notárskej zápisnici sp. zn. N 316/2004, Nz 50512/2004 spísané dňa 11. 06. 2004 notárom JUDr. Viktorom Dubasom so sídlom v Humennom, sú neplatné.
3. Následne žalobca písomným podaním zo dňa 03. 07. 2008, ktoré bolo súdu doručené 07. 07. 2008 (čl. 85 spisu), zobral žalobu v tejto veci späť v celom rozsahu. Na tomto späťvzatí žaloby je podpísaný Mgr. H. R., predseda predstavenstva žalobcu. Súd preto v tomto konaní uznesením č. k. 5Cbs/14/2004-87 zo dňa 11. 07. 2008 konanie zastavil na základe tohto späťvzatia žaloby. Proti uzneseniu o zastavení konania podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca (čl. 120 spisu). V tomto odvolaní uviedol, že Mgr. H. R. nebol osobou oprávnenou na späťvzatie žaloby v tomto konaní, pretože v čase tohto späťvzatia žaloby dňa 03. 07. 2008 nebol Mgr. H. R. predsedom predstavenstva žalobcu, ani oprávneným

zástupcom žalobcu, aj keď v obchodnom registri vedeným Okresným súdom Košice I bol v čase od 24. 06. 2008, aj v čase podania späťvzatia žaloby 03. 07. 2008, až do dňa 06. 08. 2008 vedený Mgr. H. R. ako predseda predstavenstva žalobcu. Tento zápis však nezodpovedá skutočnému stavu. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako odvolací súd o tomto odvolaní žalobcu rozhodol uznesením č. k. 6Obo/136/2008 zo dňa 13. 10. 2008, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 10. 11. 2008 (čl. 135 spisu). Týmto uznesením Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 11. 07. 2008 o zastavení konania na základe späťvzatia žaloby Mgr. H. R. a uviedol, že člen predstavenstva je zvolený do funkcie dňom schválenia uznesenia valného zhromaždenia, ktoré ho zvolilo za člena predstavenstva a od tohto dátumu je oprávnený konať v mene spoločnosti a teda aj zobrať žalobu späť. Nie je rozhodujúce, či táto zmena je zapísaná v obchodnom registri. Uložil preto súdu, aby skúmal, či toto späťvzatie žaloby zo strany Mgr. H. R. bolo právnym úkonom žalobcu.

4. Následne súd vo veci konal a dospel k záveru, že Mgr. H. R. nebol oprávnený dňa 03. 07. 2008 zobrať späť návrh na začatie konania, pretože nebol v tom čase predsedom predstavenstva žalobcu, aj keď bol ako predseda predstavenstva zapísaný v obchodnom registri. Súd vo veci konal a následne rozhodol rozsudkom č. k. 5Cbs/14/2004-487 zo dňa 17. 12. 2013 tak, že určil, že uznesenia č. 1 až 8 prijaté na valnom zhromaždení žalovaného dňa 11. 06. 2004, ktorého priebeh bol osvedčený v Notárskej zápisnici č. N 316/2004, Nz 50512/2004 napísanej dňa 11. 06. 2004 notárom JUDr. Viktorom Dubasom so sídlom v Humennom, sú neplatné a žalovanému uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 2 467,48 eur na účet právnej zástupkyne žalobcu, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

5. Proti tomuto rozsudku Krajského súdu v Košiciach podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný. O tomto odvolaní rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako odvolací súd, uznesením č. k. 5Obo/13/2014-507 zo dňa 27. 10. 2015 tak, že zrušil rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 5Cbs/14/2004-487 zo dňa 17. 12. 2013 a vec vrátil Krajskému súdu v Košiciach na ďalšie konanie. Z odôvodnenia tohto zrušujúceho uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyplýva, že Krajský súd v Košiciach sa nevysporiadal s písomným podaním žalobcu, ktoré predložila jeho právna zástupkyňa na pojednávaní dňa 17. 12. 2013, ktoré označila ako „Návrh upraveného petitu žaloby“ zo 06. 08. 2004, ktoré je v spise na čl. 463. Súd prvého stupňa na toto podanie žalobcu nereagoval a podľa § 95 ods. 1 O. s. p. nerozhodol o pripustení alebo nepripustení úpravy petitu. Ďalej Najvyšší súd Slovenskej republiky uviedol, že súd prvého stupňa sa v odôvodnení rozhodnutia nevysporiadal s tvrdeniami žalovaného vo vzťahu k nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 433/2010 z 02. 06. 2011 a č. IV. ÚS 467/2010 z 02. 06. 2011 a z rozhodnutiami Krajského súdu v Košiciach v obdobných veciach sp. zn. 2Cob/31/2008 a 2Cob/51/2008. Ďalej odvolací súd uviedol, že súd prvého stupňa nedostatočne zistil skutkový stav, keď nevypočul priamych účastníkov predmetného riadneho valného zhromaždenia žalovaného z 11. 06. 2004. Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako odvolací súd, uložil Krajskému súdu v Košiciach, aby v novom konaní postupoval v naznačenom smere a vo veci opätovne rozhodol vrátane trov odvolacieho konania.

6. Krajský súd v Košiciach po tomto zrušení svojho skoršieho rozsudku v tejto veci, v prvom rade sa vysporiadal s nálezmi Ústavného súdu Slovenskej republiky, ktoré boli vydané v obdobnej veci a to sp. zn. IV. ÚS 433/2010 z 02. 06. 2011 a č. IV. ÚS 467/2010 z 02. 06. 2011 a z rozhodnutiami Krajského súdu v Košiciach v obdobných veciach sp. zn. 2Cob/31/2008 a 2Cob/51/2008.

7. Súd z týchto rozhodnutí - z uznesenia Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2Cob/31/2008-400 z 11. 07. 2008 (čl. 374 spisu) zistil, že účastníkmi konania v tomto konaní boli tí istí účastníci ako v tomto konaní 5Cbs/14/2004, a to žalobcom ZACHEM, a. s. Strážske a žalovaným CHEMKO, a. s. Strážske. Krajský súd v Košiciach v tomto konaní 2Cob/31/2008 pripustil späťvzatie návrhu na základe písomného podania, ktoré urobil žalobca písomným podaním dňa 03. 07. 2008, a preto konanie zastavil. Následne zrušil rozsudok Okresného súdu Michalovce zo dňa 21. 11. 2007, č. k. 18Cb/162/2005-340 a konanie zastavil. K tomuto rozhodnutiu Krajského súdu v Košiciach má priamy vzťah nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 467/2010 z 02. 06. 2011 (čl. 351 spisu). Z tohto nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky vyplýva, že ústavný súd posúdil, že základné práva obchodnej spoločnosti ZACHEM a. s. podľa Ústavy Slovenskej republiky neboli porušené uznesením Najvyššieho súdu

Slovenskej republiky sp. zn. 1Obdo/28/2008 z 30. 09. 2010 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2Cob/31/2008 z 11. 07. 2008. Ústavný súd Slovenskej republiky v tomto náleze uviedol, že ak Krajský súd v Košiciach rozhodol o späťvzatí návrhu, postupoval v súlade so zákonom, pretože Mgr. H. R. zobral v tejto veci návrh späť písomným podaním z 03. 07. 2008 (aj v tejto prejednávanej veci 5Cbs/14/2004 zobral Mgr. H. R. návrh späť dňa 03. 07. 2008 - čl. 85 spisu). Ústavný súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že ak Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací, na 6. strane odôvodnenia svojho rozhodnutia uviedol, že ak zmena v osobe predsedu štatutárneho orgánu nie je ešte zapísaná v obchodnom registri, možno na ňu prihliadať vo vzťahu k tretím osobám, ale len vtedy, ak sa preukáže, že tretia osoba o tejto skutočnosti vedela. V danej veci je tretou osobou krajský súd, ktorý rozhodoval o späťvzatí návrhu sťažovateľky - ZACHEM a. s. Ústavný súd Slovenskej republiky uviedol, že ústavné práva ZACHEM a. s. neboli porušené, pretože ak v čase rozhodovania o späťvzatí návrhu sťažovateľky, krajský súd z výpisu z obchodného registra zistil, kto je v tom čase predsedom predstavenstva - sťažovateľky ZACHEM a.s. a krajský súd v tom čase nemal relevantnú informáciu o zmene zloženia štatutárneho orgánu, znamená to, že vo vzťahu k tretím osobám, aj ku krajskému súdu, neboli relevantné informácie o zmene štatutárnych orgánov sťažovateľky, než aké boli zapísané v obchodnom registri. Jediným zdrojom pre Krajský súd v Košiciach bol v tom čase obchodný register. Zmena v obchodnom registri bola vykonaná až 09. 04. 2009. Preto ak Krajský súd v Košiciach rozhodol o späťvzatí návrhu 11. 07. 2008 a Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, že odmietol dovolanie ZACHEM a.s., potom rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky je ústavne akceptovateľné a udržateľné a nevykazuje znaky svojvôle a arbitrárnosti.

8. Súd v odôvodnení poukázal aj na obdobný nálezh vo veci tých istých účastníkov o tom istom práve, a to Ústavný súd Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 433/2010 z 02. 06. 2011 (čl. 355 spisu). Aj z tohto nálezu ústavného súdu vyplýva, že v čase späťvzatia návrhu vo veci dňa 03. 07. 2008 bol Mgr. H. R. (H. R.) zapísaný v obchodnom registri ako predseda predstavenstva žalobcu ZACHEM, a. s. Strážske, preto bol oprávnený zobrať žalobu späť.

9. Krajský súd v Košiciach v tejto prejednávanej veci 5Cbs/14/2004 preto riadiac sa pokynmi odvolacieho súdu v zrušujúcom uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Obo/13/2014 po oboznámení sa s týmito rozhodnutiami Krajského súdu v Košiciach a Ústavného súdu Slovenskej republiky dospel k záveru, že ak ústavný súd v uvedených nálezocho vyslovil, že Mgr. H. R. bol oprávnený v mene žalobcu zobrať návrh späť dňa 03. 07. 2008, bol preto Mgr. H. R. oprávnený zobrať návrh späť aj v tejto prejednávanej veci 5Cbs/14/2004, a to písomným podaním z 03. 07. 2008, ktoré je v spise na čl. 85. Ako vyplýva z výpisu z obchodného registra o zápise žalobcu ZACHEM, a. s. Strážske (čl. 92) z obdobia tohto späťvzatia návrhu v tejto veci 03. 07. 2008, Mgr. H. R. bol predseda predstavenstva žalobcu od 24. 06. 2008, preto bol oprávnený písomným podaním z 03. 07. 2008, ktoré doručil osobne súdu v tejto veci 07. 07. 2008, na späťvzatie žaloby.

10. Súd poukázal, že v tejto prejednávanej veci zastavil už raz konanie na základe tohto späťvzatia návrhu za žalobcu písomným podaním Mgr. H. R. z 03. 07. 2008, a to uznesením č. k. 5Cbs/14/2004-87 zo dňa 11. 07. 2008, avšak na základe odvolania žalobcu proti tomuto uzneseniu, Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako odvolací súd, uznesením č. k. 6Obo/136/2008 zo dňa 13. 10. 2008 (čl. 135 tohto spisu) zrušil uznesenie a vec vrátil na ďalšie konanie s tým, že úlohou súdu je preskúmať, či späťvzatie návrhu bolo právnym úkonom žalobcu a či Mgr. H. R. bol oprávnený na späťvzatie tohto návrhu.

11. Súd dodal, že od predmetného rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Obo/136/2008 z 13. 10. 2008 uplynul dlhší čas a súd v tejto veci konal, následné nálezy Ústavného súdu Slovenskej republiky, ktoré sú vyššie citované a sú z roku 2011, dali odpoveď na to, či Mgr. H. R. bol oprávnený v mene žalobcu zobrať dňa 03. 07. 2008 žalobu späť alebo nie. Ústavný súd Slovenskej republiky v týchto dvoch nálezocho jednoznačne určil, že dňa 03. 07. 2008 bol Mgr. H. R. ako predseda predstavenstva žalobcu oprávnený v mene žalobcu zobrať žalobu späť, pretože bol v tom čase zapísaný ako predseda predstavenstva žalobcu v obchodnom registri a tento zápis je preto aj pre krajský súd

záväzný, ak ako konajúci súd nemal iné informácie o tom, že predsedom predstavenstva je niekto iný ako Mgr. H. R. zapísaný v obchodnom registri.

12. Súd preto aj v tejto veci konanie na základe späťvzatia návrhu žalobcu dňa 03. 07. 2008 (čl. 85 spisu) zastavil podľa § 145 Civilného sporového poriadku, účinného v čase rozhodovania súdu, pretože toto späťvzatie žalobca urobil pred začatím pojednávania, za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, ale jeho účinky podľa § 470 ods. 2 Civilného sporového poriadku zostávajú zachované aj po účinnosti Civilného sporového poriadku - po 01. 07. 2016, teda v čase rozhodovania súdu.

13. Súd v prejednávanej veci podľa pokynov Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v zrušujúcom uznesení sp. zn. 5Obo/13/2014 z 27. 10. 2015 písomné podanie právnej zástupkyne žalobcu, ktoré je v spise na čl. 463, ktoré predložila na pojednávaní dňa 17. 12. 2013, neposudzoval ako návrh na zmenu návrhu na začatie konania podľa § 95 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, pretože aj z tohto písomného podania žalobcu zo 17. 12. 2013 vyplýva, že navrhuje určiť, že všetky uznesenia riadneho valného zhromaždenia spoločnosti žalovaného prijaté riadnym valným zhromaždením spoločnosti žalovaného dňa 11. 06. 2004, vrátane všetkých uznesení č. 1 až 8 riadneho valného zhromaždenia žalovaného zaznamenaných v Notárskej zápisnici sp. zn. N 316/2004, Nz 50512/2004 spísanej dňa 11. 06. 2004 notárom JUDr. Viktorom Dubasom so sídlom v Humennom, sú neplatné. Súd takto postupoval preto, lebo taký istý petit žaloby je aj v samotnej žalobe, žalobca v písomnom podaní zo 17. 12. 2013 nezmenil kvalitatívne petit žaloby, nežiadal určiť neplatnosť iných uznesení iného valného zhromaždenia ako v pôvodnej žalobe a zaznamenaných v inom čísle notárskej zápisnice. V tomto písomnom podaní z 17. 12. 2013 žalobca iba doplnil slovo „notárom JUDr. Viktorom Dubasom so sídlom v Humennom“, teda uviedol, ktorý notár spísal predmetnú notársku zápisnicu, ktorú uviedol už v samotnej žalobe.

14. Súd preto dospel k záveru, že podľa § 95 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku písomné podanie zo 17. 12. 2013 nie je zmenou žaloby, ani úpravou petitu žaloby, pretože úprava petitu žaloby ako pojem v Občianskom súdnom poriadku účinnom v čase urobenia tohto úkonu neexistoval. Podľa názoru súdu žalobca písomným podaním zo 17. 12. 2013 iba doplnil žalobu o skutočnosti odôvodňujúce uplatnený nárok a to, že svoj nárok o určenie neplatnosti všetkých uznesení č. 1 až 8 prijatých na valnom zhromaždení žalovaného dňa 11. 06. 2004 zapísanej v notárskej zápisnici č. N 316/2004, Nz 50512/2004 sú neplatné a doplnil žalobca tento petit o to, že túto notársku zápisnicu spisoval JUDr. Viktor Dubas, čo v konaní nebolo sporné a táto notárska zápisnica je založená v spise na čl. 223. Nesporne notársku zápisnicu dňa 11. 06. 2004 pod č. N 316/2004 a Nz 50512/2004 napísal JUDr. Viktor Dubas, notár so sídlom v Humennom. Súd preto nepripustil zmenu návrhu, pretože žalobca v tomto konaní písomným podaním zo 17. 12. 2013 nevykonan kvalitatívnu zmenu návrhu, teda nežiadal určiť neplatnosť iných uznesení a iného valného zhromaždenia ako v pôvodnej žalobe. Navyše, ak by súd pripustil takúto zmenu návrhu na základe písomného podania žalobcu zo 17. 12. 2013 o určenie, že uznesenia prijaté na valnom zhromaždení žalovaného konaného dňa 11. 06. 2004 sú neplatné, teda ak by pripustil takúto zmenu na základe návrhu vykonaného žalobcom po viac ako 9 rokoch od konania tohto valného zhromaždenia 11. 06. 2004, zjavne by odňal tým právo žalobcovi konať pred súdom, pretože by uplynula lehota 3 mesiace na podanie žaloby o neplatnosť uznesení valného zhromaždenia podľa § 131 ods. 1 Obchodného zákonníka.

15. O trovách konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku tak, že stranám sporu náhradu trov konania nepriznal.

16. Proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 03. 08. 2016, č. k. 5Cbs/14/2004-533, podal žalobca odvolanie, ktoré odôvodnil podľa ust. § 365 ods. 1 písm. a/ až písm. h/ C. s. p. Žalobca v odvolaní bližšie uviedol, že v konaní bolo porušené jeho právo na súdnu ochranu, bola mu odňatá možnosť konať pred súdom, súd postupoval v rozpore so zásadou zákazu retroaktivity. Závery Krajského súdu v Košiciach považuje za nesprávne a v rozpore so zákonom a medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná a má prednosť pred zákonom. Namietal, že Krajský súd v Košiciach vydal napadnuté rozhodnutie v rozpore so základnými princípmi Občianskeho súdneho poriadku, Civilného sporového poriadku a Obchodného zákonníka, a to, že pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho

vyhlásenia § 217 ods. 1, § 234 ods. 2 C. s. p. (§ 154 ods. 1, § 167 O. s. p.) a ust. § 131 ods. 5 Obchodného zákonníka, podľa ktorého je právoplatné rozhodnutie súdu podľa odseku 1 záväzné pre každého. Súd nemôže akceptovať tzv. späťvzatie - písomné podanie vykonané osobou, ktorá podľa uznesení valných zhromaždení z 23. 06. 2008 a 27. 06. 2008 a právoplatného rozsudku Okresného súdu Michalovce z 22. 10. 2008, č. k. 20Cb/7/2008-135 nikdy nebola oprávnená vykonať takýto právny úkon v mene spoločnosti. Žalobca poukázal, že späťvzatie návrhu spochybnil aj Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozhodnutí z 13. 10. 2008 sp. zn. 6Obo/136/2008. Krajský súd v Košiciach postupoval a rozhodol v rozpore s existujúcim skutkovým a právnym stavom a so zákonom. Napadnuté rozhodnutie považuje žalobca za prekvapivé a nemajúce oporu vo vykonanom dokazovaní. Žalobca tiež poukázal, že na pojednávaní dňa 17. 11. 2013 žiadal, aby súd rozhodol o pripustení úpravy návrhu. V tejto súvislosti považuje odôvodnenie napadnutého rozhodnutia za nezrozumiteľné. Súd nevydal rozhodnutie, ktorým by pripustil alebo nepripustil zmenu návrhu, preto postup a závery Krajského súdu v Košiciach považuje za nesprávne. Namieta, že sa súd dôsledne neriadil právnym názorom odvolacieho súdu, keďže Krajský súd v Košiciach o podaní zo 17. 11. 2013 nerozhodol. Postup, ktorý vydaniu napadnutého rozhodnutia predchádzal bol nesprávny, nezákonný. Žalobca navrhol, aby odvolací súd napadnuté výroky uznesenia Krajského súdu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie alebo zmenil tak, že v celom rozsahu vyhovie návrhu vo veci samej a uloží žalovanému povinnosť zaplatiť plnú náhradu trov konania.

17. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

18. Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal vec ako odvolací súd bez nariadenia pojednávania [nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a nevyžadoval to dôležitý verejný záujem - § 385 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)] a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

19. Podľa § 387 ods. 1 C. s. p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

20. Podľa § 387 ods. 2 C. s. p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

21. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací s poukazom na vyššie citované ust. § 387 ods. 1 a ods. 2 C. s. p. konštatuje, že súd prvej inštancie svojím konaním a rozhodnutím nenaplnil žiaden z odvolacích dôvodov tvrdených žalobcom. Súd prvej inštancie v odôvodnení uznesenia jasne a zrozumiteľne popísal celý vývoj predmetnej veci, poukázal na rozhodnutia súdu prvej inštancie, odvolacieho súdu ako aj na nálezy Ústavného súdu Slovenskej republiky. Pokiaľ žalobca v odvolaní namieta, že sú prvej inštancie v napadnutom uznesení postupoval v rozpore so zrušujúcim rozhodnutím z 13. 10. 2008 sp. zn. 6Obo/136/2008, Najvyšší súd Slovenskej republiky taktiež poukazuje na nálezy Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 467/2010 a IV. ÚS 433/2010 (oba z roku 2011), ktoré dali jednoznačnú odpoveď, že Mgr. R. ako člen predstavenstva žalobcu bol oprávnený v mene žalobcu vziať žalobu späť. Z oboch náleзов tiež vyplýva, že Mgr. R. bol v čase späťvzatia návrhu vo veci dňa 03. 07. 2008 zapísaný v obchodnom registri ako predseda predstavenstva žalobcu, preto bol oprávnený zobrať žalobu späť. Neobstoja preto tvrdenia žalobcu, že by súdy postupovali v rozpore so základnými princípmi C. s. p., O. s. p., Obchodného zákonníka alebo že by súd prvej inštancie postupoval a rozhodol v rozpore s existujúcim skutkovým a právnym stavom a so zákonom.

22. Žalobca v odvolaní tiež namieta, že súd nerozhodol o pripustení úpravy návrhu vyplývajúce z ust. § 95 ods. 1 O. s. p.. Najvyšší súd Slovenskej republiky v tejto súvislosti poukazuje na body 12. a 13. odôvodnenia napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie. Súd prvej inštancie správne poukázal, že žalobca v písomnom podaní zo 17. 12. 2013 petit žaloby kvalitatívne nezmenil, nežiadal určiť neplatnosť iných uznesení iného valného zhromaždenia ako v pôvodnej žalobe a zaznamenaných v inom čísle notárskej zápisnice. V predmetnom podaní iba doplnil „notárom JUDr. Víktorom Dubasom so sídlom v

Humennom“. Teda uviedol, ktorý notár spísal predmetnú notársku zápisnicu, ktorú uviedol už v samotnej žalobe. Najvyšší súd Slovenskej republiky dodáva, že ust. § 95 O. s. p. upravuje dispozitívny úkon účastníka spočívajúci v zmene návrhu na začatie konania. Zmena môže spočívať v rozšírení návrhu (ak žiada viac alebo aj iné plnenie alebo určenie, ako sa pôvodne domáhal). Žalobca však svoj návrh nijak v zmysle ust. § 95 ods. 1 O. s. p. nezmenil. To, ktorý notár spísal predmetnú notársku zápisnicu je zrejmé zo samotnej notárskej zápisnice uvedenej v predmetnej žalobe. Doplnenie mena notára a jeho sídla nemožno považovať za zmenu návrhu na začatie konania v zmysle ust. § 95 ods. 1 O. s. p.. Súd prvej inštancie o tomto návrhu nemohol rozhodnúť, pretože išlo podanie žalobcu zo 17. 12. 2013 nie je zmenou žaloby a ako súd prvej inštancie správne uviedol, pojem „úprava petitu žaloby“ nebol ako pojem v O. s. p. účinnom v čase urobenia tohto úkonu. Na správnosti týchto záverov nič nemení ani ďalšia úvaha súdu uvedená v odôvodnení uznesenia o odňatí práva žalobcovi konať pred súdom v prípade pripustenia zmeny na základe návrhu vykonaného žalobcom po viac ako 9 rokoch od konania valného zhromaždenia.

23. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto podľa § 387 ods. 1 C. s. p. napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdil.

24. Žalovaný má nárok na náhradu trov konania (§ 262 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 396 ods. 1 C. s. p.).

24. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak:

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je podľa § 421 C. s. p. prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak:

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods. 1 C. s. p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C. s. p.).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je:

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C. s. p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C. s. p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C. s. p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C. s. p.).